

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1478/2020
23.12.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног АА – адвоката Ђорђа Константиновића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Км број 15/20 од 11.06.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 број 46/20 од 22.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 23. децембра 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА – адвоката Ђорђа Константиновића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Јагодини Км број 15/20 од 11.06.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 број 46/20 од 22.10.2020. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Јагодини Км број 15/20 од 11.06.2020. године, према малолетном АА изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства и истовремено је одређено да ова мера може трајати најмање 6 месеци, а најдуже 2 године, те да ће суд накнадно одлучити о њеном престанку, као и да ће меру спроводити Центар за социјални рад „Ћуприја“ у Ћуприји.

Истим решењем, оштећени ББ упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева, и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, након правноснажности одлуке.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кжм1 број 46/20 од 22.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног АА, а решење Вишег суда у Јагодини Км број 15/20 од 11.06.2020. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног АА – адвокат Ђорђе Константиновић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијана решења, а предмет врати Вишем суду у Јагодини на поновно одлучивање, или да преиначи побијана решења тако што ће према малолетном АА обуставити поступак.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног АА нижестепена решења побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и да се заснивају на доказу на коме се не могу заснивати. С тим у вези, у захтеву се наводи да је првостепени суд на седници већа у смислу одредбе члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП извео доказ вршењем увида у записник о рочишту за закључење споразума о признању кривичног дела окривљеног ВВ, те да су побијана решења заснована искључиво на овом записнику, јер је у чињеничном опису извршења кривичног дела малолетног АА од речи до речи преписан исказ ВВ дат на овом рочишту и оценом овог доказа утврдио да се у радњама малолетног АА стичу сви битни елементи кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца малолетног АА су неосновани.

Битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, осим ако је с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Према стању у списима, Виши суд у Јагодини је у доказном поступку извео све потребне доказе, а поред осталог саслушао је оштећеног ББ и извршио увид у записник о увиђају места догађаја ПС Ћуприја од 10.11.2019. године, те у извештај о форензичком прегледу лица места ПС Ћуприја од 11.12.2019. године као и у фотодокументацију ПС Ћуприја од 13.11.2019. године. Поред тога, суд је извршио увид и у списе предмета Основног суда у Параћину – Судска јединица у Ћурпији К број 273/19 и у решење од 27.05.2020. године којим је пунолетном ВВ изречена васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, те је на основу оцене свих изведених доказа утврдио да је малолетни АА извршио предметно кривично дело, заједно са

пунолетним ВВ, према коме је поступак раздвојен и правноснажно окончан решењем Основног суда у Параћину – Судска јединица у Ћуприји К број 273/19 од 27.05.2020. године.

Стога су оцењени неоснованим наводи захтева за заштиту законитости браниоца малолетног АА – да су побијана правноснажна решења заснована искључиво на записнику о рочишту за закључење споразума о признању кривичног дела окривљеног ВВ, обзиром да на овом доказу очигледно нису ни заснована, већ су заснована на свим изведеним доказима у току поступка.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног АА, у делу у којем се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

Осталим наводима захтева, бранилац малолетног АА нижестепена решења побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, због повреде закона.

Наиме, одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничена су права окривљеног (дакле и његовог браниоца, сходно одредби члана 71. тачка 5) ЗКП) на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек, и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред жалбеним судом (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП).

Имајући у виду да бранилац малолетног АА правноснажна решења у осталом делу побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, које нису прописане као разлог због ког је окривљенима дозвољено подношење захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић